

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2012. február 5.
(vasárnap)

Horváth Géza

ISTEN ÖRÖK DÖNTÉSE

Lekció: Máté 11,20-30

Alapige: Máté 11,26

Igen, Atyám, mert így láttad jónak.

Imádkozzunk!

Bárcsak így lenne, ahogy az előbb énekeltük, Urunk, hogy meghódol lelkünk előtted, nagy felség, Szentháromságban ki vagy egy istenség. Köszönjük, hogy megengeded és biztatsz erre.

Köszönjük, hogy ezen a téli vasárnapon a külső akadályok ellenére is eljöhettünk a te házádba. Áldunk téged, hogy vágyakozott a szívünk, és tudjuk, Urunk, hogy ezt a vágyat is te tápláltad bennünk, hogy itt a gyülekezet közösségében, mint egy közös test tagjai együtt tudjunk énekelni, imádkozni, előtted állni, igédet hallgatni.

Köszönjük, Urunk, az elmúlt hét áldásait. Áldunk, hogy sasszárnyakon hordoztál, vezéreltél, bajunkban védtél. Köszönünk neked minden sikert és minden kudarcot, minden örömet és minden könnyet is, hiszen tudjuk, hogy minden tőled jött, és semmi nem volt, ami történt az elmúlt héten céltalanul. Köszönjük, ha tudhatjuk ezt, vallhatjuk, és ha előttünk csodálatos ez a tudás, ez az ismeret, hogy a te kezében vagyunk, szemmel tartasz bennünket, és füleid is a mi kiáltásunkon vannak.

Urunk, most is kiáltunk hozzád, hogy könyörülj rajtunk! Azért könyörülj rajtunk, Urunk, hogy megszólaljon a te igéd az emberi szavakon keresztül is. Kérünk, hogy Szentlelked által vedd körül a szívünket, egész értelmünket. Taníts bennünket az élet ösvényére.

Köszönjük, hogy örök pálma vár ránk, utunk a mennybe visz. Tégy ebben minket bizonyossá. Legfőképpen azokat tedd bizonyossá, Urunk, akik valóban tudják és vallják, hogy Jézus Krisztusért, az Ő tökéletes egyetlen helyettes áldozatáért helyet készítesz a tieidnek.

Kérünk, hogy akik még ezt nem tudják, nem vallják, nyisd meg a szívüket, elméjüket, hogy ők is rálépjenek a keskeny útra, amelyen kevesen járnak, de amelynek célja vitathatatlan és örök: a mennyei haza.

Kérünk, hogy mindannyiunkat szánj meg, Urunk, és tartsd kezében azt, amit mondunk és gondolunk.

Ámen.

Igehirdetés

Amikor mai igénk üzenetét próbáljuk megfejteni Isten Lelkének segítségével, felidézem, miről van szó a 11. fejezetben, amiből való az alapige is.

Azzal kezdődik a fejezet, hogy miután Jézus útbaigazította tanítványait, amit a 10. fejezetben olvasunk, továbbment, hogy tanítson és ígét hirdessen a városokban.

Azután a mai szakaszban azt hallottuk, hogy ott, ahol a legtöbb csodája történt, elkezdte feddeni Jézus azokat a városokat így: „Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Mert ha Tiruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek nálatok történtek, régen megtértek volna zsákban és hamuban! (...) Te is, Kapernaum, talán az égig emelkedsz dicsekvésedben? A pokolig fogsz levettetni! Mert ha Sodomában történtek volna azok a csodák, amelyek benned történtek, megmaradt volna a mai napig.”

Emberi agyunk és értelmünk talán felteszi ilyenkor azt a kérdést, hogy miért nem Tiruszban és Szidónban történtek ezek a csodák? Miért nem Sodomában történt annak idején valami? Akkor miért ott történik csoda (Korazinban és Bétsaidában), ahol nincs reagálás, ahol nincs megtérés, vagy legalábbis nem úgy és nem olyan formában, amilyen formában az elvárható lett volna talán – megint mondom: a mi emberi agyunkkal gondolkodva.

Jézus így szólt itt: „Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmesek elől, és felfedted a gyermekeknek.” Megdöbbenő dolgok ezek, a mi emberi agyunknak, hogy Isten igéjében mik, hogyan és miért történnek. Nem véletlen, hogy az emberek sokasága kérdéseket is tesz fel ezzel kapcsolatban, mert nem értik ennek az igének az értelmét és üzenetét. Nem értik azt, hogy akkor miért ott történnek csodák, ahol nincs reagálás, ahol meg lenne, ott meg miért nem történnek.

Megdöbbenő, hogy miért kap az egyik lehetőséget, és miért nem kap a másik. Miért van az, hogy valaki elől el van fedve, valakinek meg nyilvánvalóvá van téve Isten titka.

Jézus, megszakítva ezt a beszédet, egy hallatlanul nagy dolgot tesz. Az Atyához fordul, és azt mondja: „Magasztallak, Atyám...” és elmondja a Szentírásnak ezt a nagyon fontos igéjét: „Igen, Atyám, mert így láttad jónak.” (Vagy akik előtt a Károli fordítás van, úgy olvashatják: „Igen, Atyám, mert így volt kedves te előtted.”) Lehet, hogy többünknek ez az ige egy falitáblán is ott van valamelyik szobában, vagy egyszerűen csak a rövidítés, az első két szó: Igen, Atyám.

Én most egy harmadik fordításban próbálom közölni ugyanazt a mondani-valót és ugyanazt az üzenetet. Röviden úgy foglalhatnánk össze: Jézus Krisztus itt azért magasztalja az Atyát, mert az Atya így döntött. Így is lehet ezt fordítani: Igen, Atyám, mert így döntöttél. Ezért a mai istentiszteleten legyen szó Isten örök döntéséről.

Hogyan döntött Isten? Miért döntött Isten? Ebből a döntésből mi az én részem? Milyen áldása van az Isten döntésének az én életemre nézve?

Nagy tanítás ez számunkra, mert az ember éppen azért, mert inkább ésszel gondolkodik, mint hittel, sokszor feltesz ilyen kérdéseket Istenről vagy Istennel szemben: miért, hogyan, mikor és miért éppen úgy cselekszik? Sok ember szeret értetlenkedni, háborogni, vádolni, számon kérni Istent, hogy miért így vagy miért úgy cse-

lekedett. Ez az ige megtanít bennünket arra, hogy lehet magasztalni, dicsőíteni, áldani a mi Urunkat, mégpedig azért, mert bölcs, igazságos, szerető és kegyelmes Isten.

Aki így ismeri fel Isten nagyságát, az ebben fogja elismerni a tőle való függését: Igen, Atyám, mert így döntöttél.

Mit vallunk Isten döntéséről?

- Az első, hogy Isten döntéséről valljuk a Szentírás alapján, hogy Isten minden döntésében szabad. Senki nem befolyásolhatja, és senki nem akadályozhatja Istent a döntésében, és nem kérheti számon. Egyetlen igét idézek a Jób könyve 36. fejezetéből: „Mily fenséges az erős Isten! Ki kérheti tőle számon magatartását? Ki meri azt mondani róla, hogy álnokul járt el? Inkább arra gondolj, hogy magasztald Isten tetteit...” (22-23 v.).

Isten tehát az Ő döntésében szabad. Mondok egy példát: a boltban, amikor a pénztárnál fizetünk, tapasztalom, hogy az előttem vagy utánam fizető emberek sokszor megjegyzik a pénztárosnak, aki oda akarja adni a nyugtát: nem kell az nekem, mert senkinek nem kell vele elszámolnom. Még a fenntartói járulék fizetésénél is vannak így atyafiak, akiknek oda akarjuk adni a nyugtát, és azt mondják: nem kell, mert nem kell senkinek elszámolnom.

Ha te szabad vagy abban, hogy neked nem kell az a papír, nyugodtan dobja a papírkosárba a pénztáros, mert neked nem kell elszámolni a pénzedről, akkor Istentől miért feltételezzük, hogy neki el kellene számolnia, meg kellene valamit magyaráznia? Miért nem valljuk és miért nem hisszük, amit Jézus Krisztus szent álatában így mondott: Igen, Atyám, mert így döntöttél. Nem kell elszámolnod, nem kell megmagyaráznod nekünk, bár sokszor megteszed, de nem vagy köteles, mert Isten minden döntésében és akaratában az embervilággal kapcsolatban és teremtménnyel kapcsolatban teljesen szabad.

Azt mondja nekünk Isten igéje egy másik példában, hogy úgy van ez, mint amikor a fazekas ráteszi az agyagot a korongra és elkezd formálni. Az egyikből ilyen, a másikból olyat formál, az egyik edényt ilyen célra, a másik edényt olyan használatra. Vajon mondhatja-e az agyag a fazekasnak, hogy miért formáltál ilyenre? Van-e joga beleszólni a fazekas döntésébe, hogy miért és mire készíti?

A fiatalok szokták azt mondani: Nehogy már a nyúl vigye a puskát! Így vagyunk a mi Istenünkkel szemben? Mi akarjuk vinni a puskát? Mi kérjük Őt számon, hogy mit, mikor, miért cselekszik? Miért nem intéz el dolgokat? Miért enged meg eseményeket? Miért nem avatkozik bele népeknek, nemzeteknek, embereknek az életébe?

A mai igéből érezzük ezt a jézusi szent üzenetet: Igen, Atyám, mert így döntöttél. Így szól az Úr Jézus Krisztus: Jaj neked, Korazin! Jaj neked, Bétsaida! Nem tértél meg. Vagy Kapernaum: a porig fogsz aláztatni azért, mert felmagasztaltad magad, mert azt hitted, minden rendben van. És akkor azt mondja Jézus: magasztallak, Atyám. Valóban elrejtetted sokak elől, valakik előtt meg megfejtetted. Igen, Atyám, mert így döntöttél, mert szabad vagy a döntésedben.

- A második, amivel számolhatunk, és kérdezhetjük: megértheti-e az ember Isten döntését? Igen, megérthetjük, de csak egyetlen módon, ha Isten azt nekünk kinyilatkoztatja, különben nem. És van úgy, hogy Isten nem nyilatkoztatja ki, és nem értem a döntését, de hittel el tudom fogadni.

Példa: kik azok, akik Isten döntését megértették? Isten be akarja vonni egy kedves kis gyermek szolgáját az Ő tervébe. Ezért egy éjszaka a silói szentélyben megszólítja. Sámuelről van szó. Elmondja Isten, hogyan, mit döntött és rábízta egy gyermekre.

Vagy: Pétert el akarja Isten küldeni Kornéliusz házába, egy pogány embernek a házába. Péter azt mondja: semmiképpen nem, Uram! — Micsoda ellentmondás: Uram vagy, de nem akarok neked engedelmeskedni. Szájjal Úrnak vallak téged, de az akaratommal, a lábammal, a számmal nem akarom azt tenni, amit te akarsz. Semmiképpen nem! — És akkor Pétert elkezdi Isten tanítani a döntésére. Hogyan döntött Kornéliusz felől, hogyan döntött az ő háza népe felől, hogyan döntött a pogányok felől. Amikor kimennek az apostolok és hirdetni kezdik a pogányok között is Isten evangéliumát, akkor visszamennek a gyülekezet közösségébe, akik kiküldték őket, és jelentik: úgy látszik, Isten a pogányoknak is adott megtérést az életre.

És mit kezdenek végre megérteni az apostolok? Az Isten örök döntését. Nemcsak egy népnek van felkínálva a kegyelem, hanem a pogányoknak is. Ezt fekteti le nekünk és írja le Pál apostol az Efézusi levél 2. fejezetében. Erre nézve így olvasuk Isten ígését: „És mint az ígélet szövetségén kívül álló idegenek, reménység nélkül és Isten nélkül életetek e világban. Most pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor „távol” voltatok, „közel” kerültetek a Krisztus vére által. Mert Ő a mi békességünk, aki a két nemzetséget egygá tette, és az Ő testében lebontotta az elválasztó falat, az ellenségeskedést, miután a tételes parancsolatokból álló törvényt érvénytelenné tette, hogy békességet szerezve, a kettőt egy új emberré teremtsen önmagában. Megbékéltette mindkettőt egy testben az Istennel. (...) Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és házanépe Istennek. Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára...”

Aki ezt nem érti, hogy Isten döntött, aki nem érti, hogy Isten döntése örök és érvényes, az az ember soha nem fogja tudni elfogadni azt, hogy például egy csirkefogó is megtérhet (hétköznapi nyelven: kutyából is lehet szalonna), és nem fogja tudni elfogadni, hogy egy rendes ember pedig elkárhozhat. Ha azt nem valljuk: Igen, Atyám, mert így döntöttél. Aki nem fogadja el Isten döntését, az fel akarja tartóztatni. Ez pedig olyan lehetetlen, mintha valaki a Dunát akarná megakadályozni a folyásában.

- A harmadik: Isten döntése előre eldöntött, lefektetett akarat. Ezt is világosan tanítja a Szentírás. Igen, Atyám, mert így döntöttél — mondja Jézus.

Ebben az igeversben benne van, hogy Tírusznak és Szidónnak elviselhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján. Ezt nem tudjuk, mi lesz, nem tudjuk hogyan döntött Tírusz és Szidón felől Isten. Azt mondja Jézus: elviselhetőbb sorsa lesz az ítélet napján. A titkok az Úréi, csak a kijelentett dolgok a mieink. Isten döntését viszont Jézus Krisztus tudta, mert amikor azt olvassuk: Igen, Atyám, döntöttél, akkor nemcsak az Atyát értjük, hanem a Szentháromság egy örök Istent. Jézus Krisztus tudja a döntést, mivel Ő Isten lénye maga, arcának tündöklő mása, ezért Ő tisztában van az Atyának a döntésével.

„Elviselhetőbb sorsa lesz.” Mit jelent ez számunkra? Azt az igazságot, hogy Isten döntése előre lefektetett akarat. Isten nem rögtönöz. Isten, a mi mennyei Atyánk, nem ötletszerűen cselekszik. Tehát nem úgy lesz, ahogy esik, úgy puffan,

mert ez az ige: Igen, Atyám, mert így döntöttél, ezt megvétőzza. Isten tökéletes bölcsességében döntött, és azt tervszerűen végrehajtja. Tírusznak és Szidónnak a sorsa milyen lesz? Döntöttél, és azt végre fogod hajtani. Senki fel nem tartóztathat, senki meg nem akadályozhat téged a döntésedben.

Istennek két fontos döntéséről külön is szólok. Amikor ez van előttünk: Igen, Atyám, mert így döntöttél, akkor Istennek két csodálatos döntéséről szólnom kell.

— Az egyik az ApCsel 2,23-ban van többek között megírva. Itt Péter pünkösdkor a prédikációjában ezt mondja: „azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a pogányok keze által felszegeztétek és megöltétek.” Értjük? Isten döntése Jézus Krisztus golgotai halála és feltámadása. Isten döntött Jézus Krisztus felől. Elküldi a Fiút, és aki hisz benne, az nem vész el, hanem örök élete lesz. Aki hisz Őbenne, az átment halálból az életre, a sötétségből a világosságra. Péter Óróla beszél pünkösdkor. Aki az Isten örök terve szerint adatott oda, ti felszegeztétek és megöltétek. Erről beszél Péter a sokaságnak, hogy Isten döntése az volt, hogy elküldi Jézust. Adja az Ő egyszülött Fiát váltságul. „A kínra, halálra küldötte el Őt, megnyitni a mennyet a bűnös előtt” — mondja egy lelki ének. Isten döntése Jézus.

— A másik pedig Isten döntése ránk nézve. Ezt az Efézusi levél 1. fejezetében olvassuk. „Mert Őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte szeretetben. Előre el is határozta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és tetszése szerint, hogy magasztaljuk dicsőséges kegyelmét, amellyel megaján-dékozott minket szeretetett Fiában.”

Isten döntött, hogy lesznek olyanok, akiket Ő kiválaszt az örök életre. Jézus Krisztusban és Őreá nézve kiválaszt, hogy el ne vesszen. Ne menjen a kárhozatra, ne menjen az ítéletre, hanem örök élete legyen. Vele legyen, és Őelőtte hódolatban, dicséretben, magasztalásban örökké áldja az Isten nevét.

Ezt Pál apostol nem akkor írta le, amikor nagy tudósként tanított. Nem akkor írta le, amikor szent vallásos buzgóság volt benne, a törvény iránti hűség. Ezt Pál akkor írta le, amikor megtalálta az örökkévaló Isten örökkévaló szeretete. Isten döntése alapján. Amikor megkereste őt, és azt mondta neki: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Miért vagy az ellenségem? Miért vagy velem szemben, mikor lehetnél az én tanítványom, eszközöm, lehetnél világosság? És lett világosság, lett eszköz, lett tanítvány. Leírja hátrafele nézve.

Pál előre nézve nem tudja, hogy ő kiválasztott. De hátra nézve, amikor azt mondja, ami az életében történt, az nem lehet más, mint Isten döntése. Nem lehet más, mint Isten döntésének a végrehajtása. Azt mondja: áldott az Isten, mert kiválasztott minket. Ránéz az efézusi hívőkre, arra a kicsiny seregre, arra a kicsiny nyájra, akik kijöttek a bálványimádásból, a langyos vallásosságból, vagy a deizmusból, a több istenhitből, és azt mondja: kiválasztott minket. És megérti az apostol: ez az Isten döntése. Az én életemben ez a döntés nyilvánvaló lett, ez a döntés realizálódott, végbement, mert Isten újjászülte engem. Eleve elhatározta, hogy fiaivá fogad.

Beszélgésekben többször hallottam a következő feleletet. Arra a kérdésre, hogy mit gondol az illető: van-e örök élete? A felelet: nem lehet azt tudni, de majd

ISTEN ÖRÖK DÖNTÉSE

---

a Jóisten eldönti. Azt gondolta, hogy majd a halál után, majd az ítéletben a Jóisten eldönti.

A mai ige alapján erre mit mondhatunk? Azt: az Isten már eldöntötte. Nem ezután fog dönteni. A Szentírás azt mondja a mi Istenünkről: mindent akarata és tetszése szerint eldöntött. Elvégzett dolog.

Hányszor olvassuk (például a Zsidókhöz írt levélben): elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet. Örök döntése Istennek. Örök döntése Istennek a halál és az élet, örök döntése az ítélet és örök döntése a kegyelem. Értjük, mint mond Jézus, amikor azt mondja: Igen, Atyám? És mit kell nekünk mondani, ha hívó szívvel Isten előtt állunk? Igen, Atyám, mert így döntöttél.

Lehet okoskodni, hogy miért Korazin, miért Bétsaida, miért Tirusz, miért Kapernaum, miért Sodoma, miért ez, miért az, hogy van ez, hogy van az — és lehet azt mondani: Igen, Atyám, így döntöttél.

Azt énekeltük: Szent a te végezésed, ha áld, ha sújt karod. Szent a te döntésed, igaz vagy ítéletedben, változhatatlan valóság vagy. A hívó szív az, amelyik nem okoskodni akar, hanem okosan bevallja és belátja, hogy Isten így látta jónak, mert így kedves előtted, mert ez a te jellemződ.

- A negyedik, amit olvasunk: Isten döntése örökkévaló és hatékony döntés. Erről is beszél a Szentírás éppen azért, mert megvalósuló és változhatatlan döntés, mert Isten hű és igaz. És ha Isten hű és igaz, akkor hűséges az Ő döntéséhez is, és ahhoz is, amit előre elhatározott és elvégzett.

Nem függ emberi cselekedettől, bár az ilyen bekövetkeztét is biztosra veszi. Bekövetkezhet emberi cselekedet, amely látszólag az Isten döntését igyekszik befolyásolni, de nem befolyásolhatja. Egy példa rá a József történetéből.

Emlékezzünk József történetéből arra a mondatra, amikor felfedi magát a testvérei előtt Egyiptomban. Mit mond ott? Egy hatalmas mondatot mond el, amely az Isten örök döntéséről szól. József azért hívó ember, mert lélekben ő (már az Ószövetségben) meghajolt az Atya döntése előtt. József is elmondta — nem így —, hogy igen, Atyám, mert így döntöttél, hanem úgy mondja el: ti ugyan gonoszt gondoltatok ellenem, de az Isten azt jóra fordította.

Ezért az Isten döntésében lehet, hogy emberi agyunk és számításunk szerint belevehetünk valamilyen emberi cselekedetet, amely talán azt megfordítani, vagy letéríteni akarja, a Szentírás szerint azt nem lehet. Ti ugyan gonoszt gondoltatok: kút, eladás, Egyiptom, szenvedés, börtön, főpohárnok, elfelejtkezés — de Isten döntött. Döntött József élete, sorsa, családja és minden felől. Isten azt jóra gondolta fordítani. Teljesen mindegy, azért, mert Isten eldöntötte, és ami előtte eldöntött tény, azt ember nem befolyásolhatja.

Arra utal ez nekünk, hogy a szálak az Isten kezében futnak össze. Életem eseményei között is Isten örök döntése valósul meg.

Egy ének így vall erről: „életünk nem a sorsszeszélynék kezében van. Terved valósul rajta, Uram.” Boldog ember az, aki azt tudja mondani: igen, mert így döntöttél.

Jézus azt mondja: ha Tiruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek benned, ők megtértek volna. Mielőtt valaki azon kezdene filózni, hogy akkor miért nem ott történtek ezek a csodák, azoknak azt mondom, Tiruszban és

Szidónban nem úgy van, hogy nem történt semmi. Később majd, a Máté 15. részben fogjuk olvasni: Jézus Krisztus Tírusz és Szidón határába ment, és eljutott az Ő híre. Ez nem véletlenül van leírva. Jön egy asszony, aki Jézussal majdnem, hogy vitatkozik, és könyörög a kegyelemért.

Tíruszban és Szidónban nem történt semmi? Dehogynem! Később olvassuk, hogy Pál apostol ezen a vidéken hét napot töltött. Pál apostol ott nem ült tétlenül, hogy nem szólt volna semmit Jézusról. Tírusznak és Szidónnak nem adatott lehetőség? De, adatott.

Sodomában nem történt semmi? Dehogynem. Az Isten ígéje szerint ott lakott egy igaz ember, Lót. Még akkor is, ha voltak hibái, még ha voltak bűnei, de olvassuk, hogy ott gyötörte az ő igaz lelkét. Sodomába belép két angyal, akik nála megszállnak. Sodomában nem történt semmi? Angyalokat küldött Isten oda. Azt lehet mondani Isten ígéből, hogy egyik helyen több csoda történik, másik helyen kevesebb. Egyik helyen másfél évet van Pál apostol (pl. Korinthusban), a másik helyen meg csak néhány napot.

A múlt héten két olyan beszélgetés is volt, ahol az 50-es évek ébredéséről volt szó. Én ugyan nem éltem át, de hullámait éreztük és áldásainak gyümölcseiből részesültünk. A beszélgetésben megállapítottuk, hogy milyen csodálatos dolog, hogy Isten az egyik faluban olyan magasra emeli az Úr Jézus Keresztjét, hogy százak borulnak le elé, és születnek újjá, és élő gyülekezet lesz, a másik faluban pedig senki, és marad szinte a halálban.

Ez nem azt jelentette, hogy azok a falvak, ahol nem volt ébredés, nem tudták, mi az, hiszen akkor még nem volt olyan híradás, mint ma, de minden falu tudta, hogy körülötte mi történik. Ezzel azt akarom mondani, hogy Isten gondoskodik arról, hogy az evangélium eljusson a föld végső határáig. Lehet, hogy valahol több, lehet, hogy valahol kevesebb. Istennek jogában áll valahol elrejteni, valahol felfedni. Istennek jogában áll ölni és eleveníteni. Istennek hatalmában áll megkeményíteni, vagy pedig szíveket puhítani. Hatalma van bezárni és hatalma van kinyitni.

Boldog ember az, aki elmondhatja: igen, Atyám, mert így döntöttél. Ezt így jó nézni.

Rövid bizonyágtételként mondom: ha visszanezdek az életemre, ugyanezt látom: igen, Atyám, mert így döntöttél. Nem értem, hogy miért adtad a szívembe a vonzalmat hatévesen. Nem értem, miért álltam a berekfürdői lelkészszüdüdő iratterjesztése előtt nyolcéves koromban és egy Kincsesláda c. könyvet vettem meg, amikor a szüleim hívtak, gyere, mert indulunk. De én nem tágitottam onnan, mert én az Istenről akarok tudni. És sorolhatnám tovább, amikor néztem a falunk templomának a tornyát, és hallottam a harangok szavát. Amikor a hittanórán ültem, és így utólag látom: igen, Atyám, mert így döntöttél. Döntöttél az életem felől.

Légy ma boldog abban, hogy Isten döntött. Azért hallottad meg a hívó szót. Azért ülsz itt, azért kerültél vele kapcsolatba, azért fejtí meg neked az Ő örökkévaló tanácsvégzéseit, titkait, döntéseit, mert eldöntötte, hogy valakik ne maradjanak a kárhozatban, hanem Jézus Krisztusért, az Ő egyetlen, tökéletes áldozatáért, jöjjenek ki a halálból.

Higgyétek el, hogy mivel Isten döntése változhatatlan, ezért akik felől ezt Ő eldöntötte, azokat Ő ki is hívja — a Római levélben így mondja az ige. Akiket ki-

ISTEN ÖRÖK DÖNTÉSE

---

hívott, elhívott, azokat meg is fogja igazítani. És akiket megigazított, azokat meg is fogja szentelni. És akik az Övéi, azokat bárhonnán kihívja, a föld végső határáról, bármilyen tagadásból, bármilyen ateizmusból, bármilyen világnézetből. Isten döntése alapján megkeresi az övéit, megszólítja, hívja: kövess engem, és az nem tud más tenni, csak Isten ellenállhatatlan kegyelmét komolyan véve azt mondani: követlek, hatalmas Uram. Megyek utánad.

Vallod-e te ma: Igen, Atyám, mert így döntöttél. Szent a te döntésed, áldott és igaz vagy a te határozataidban, és áldalak, hogy ez a döntés nemcsak a világ teremtésére vonatkozott, nemcsak a gondviselésre vonatkozott, hanem az én parányi életem, kis porszem életem megtartatásában, az én életem bűnbánatában és bűnbocsánatában ott van a te örökkévaló terved: „Ne félj, mert megváltottak, neveden hívtalak téged, az enyém vagy.” Az Ő kezéből sem halál, sem élet, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem magasság, sem mélység ki nem szakíthat.

Valld azért ma te is: Igen, Atyám, hála neked, hogy így döntöttél.

Imádkozzunk!

Dicsőítünk téged, Urunk, örökkévaló döntésedért. Köszönjük, hogy ez a döntés szeretetből, irgalomból és kegyelemből volt lehetséges. Áldunk téged, hogy szent ez a döntés, és köszönjük, ha ezt megértettük, és ha elfogadhattuk és vallhatjuk, mint a te gyermekeid: Igen, Atyám, mert így volt kedves te előtted, így döntöttél.

Kérünk, hogy hadd járjunk e szerint ebben a földi életben, hadd éljük így az életünket a családban, munkahelyen, a gyülekezetben. Hadd járjuk így az utunkat boldogan a te megváltott gyermekeként, mint akik tudják, hogy kegyelmi döntés született az ügyükben.

Kérünk, áldd meg életünket, szeretteinket a közelben vagy távol. Kérünk, áldd meg a mai istentiszteleteket, és mindazokat, akik ezen a csúszós úton elindulnak. Kérünk, őrizd idős testvéreinket. Kérünk, áldd meg a fiatalokat, akik most síelnek, őrizd és védj őket, és épségben hozd haza őket majd.

Kérünk minden úton levőért, Urunk, akiknek ebben a hidegben kell dolgozniuk. Kérünk a hajléktalanokért, akik fáznak és nyomorognak.

Köszönjük, Urunk, hogy eléd tárhatjuk a mi ügyünket. Áldd meg országunkat, népünket, egyházunkat. Áldd meg ezt az egész teremtett világot. Köszönjük, hogy döntésed erre is vonatkozik, ebben benne van az is, hogy még kegyelmezel és nem zárod le a világ életét, hogy lehet és szabad leborulni ma is Jézus Krisztus keresztye alatt, és elmondani: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek.

Hallgass meg minket, kérünk, nem a mi érdemünkért, hanem Jézus Krisztusért, a te egyszülött Fiadért.

Ámen.